

Twaalfduizend scouts verzamelden zich gisteren in Roermond. „Ik heb nog nooit zoveel kinderen bij elkaar gezien”, zegt Pleun (10). FOTO KOEN VERHEIJDEN

’We zijn met veel, maar ze vergeten ons’

■ Scouts vieren jubileum jamboree ■ Helaas kan beschermvrouwe Máxima niet komen

REPORTAGE

Sophie Kuitems

ROERMOND – Met open mond kijken Pleun van Dijk (9) en Hilde Verhoeven (10) om zich heen. Twaalfduizend kinderen – allen gehuld in scoutingtenu – hebben zich in het centrum van Roermond verzameld voor het honderdjarig bestaan van scouting in Nederland. „Zoveel kinderen heb ik nog nooit bij elkaar gezien”, zegt Pleun.

Blazend op fluitjes en zwaaiend met vlaggen, lijkt het inderdaad of de scouts van Roermond een grote scoutingstad hebben gemaakt. Gisteren was de officiële opening van de JubJam 100, de start van een tiendaags scoutingfestijn.

Kinderen van zeven tot achttien jaar uit de hele wereld zijn voor de gelegenheid naar Roermond gekomen. Scouting in Nederland is *more fun*, vindt Gregory Manful uit Ghana. Hij wil wel wat van de Nederlandse cultuur leren. Hij is verbaasd over de grootsheid van dit evenement. „In Ghana zouden we ons terugtrekken. Scouts gaan bij ons eigenlijk nooit de stad in.”

In Nederland is dat ook niet gebruikelijk, zegt Ger Koopmans, voorzitter van Scouting Nederland. In het dagelijks leven is hij Tweede Kamerlid namens het CDA, maar voor deze gelegenheid heeft hij een rood sjaaltje om zijn nek geknoopt. Als een echte scout.

„Het is belangrijk dat we ons aan de buitenwereld laten zien”, vindt hij. „We zijn met 113.000 leden de

grootste jeugdvereniging, maar veel mensen vergeten dat we er zijn.”

Hoe leuk het bij de scouting is, weet Frank (die liever niet met zijn achternaam in de krant wil) als geen ander. Al in 1948 werd hij lid. Nog steeds is hij nauw betrokken bij de club.

De basis van de scouting is door de jaren heen niet veel veranderd, vertelt hij. Al was het vroeger wel

meer gedisciplineerd. „Maar dat was de hele samenleving.”

Aan de kampen bewaart hij de leukste herinneringen. „Vlotten bouwen, tenten opzetten. Dat was wel heel anders dan nu. Jongens en meisjes werden vroeger strikt gescheiden. Gelukkig is dat tegenwoordig niet meer zo.”

Bij de scouting maak je vrienden voor het leven, zegt Femke Timmermans (24). Ze is nu achttien jaar bij de vereniging betrokken. De komende tien dagen begeleidt ze kinderen uit onder meer Kenia, Canada en Spanje. „De scouting is heel goed voor je internationale contacten.”

Kamplieiders Jan Buis en Liesbeth Schellens hadden stilletjes gehoopt op hoog bezoek. „Het is jammer dat onze beschermvrouwe, prinses Máxima, vandaag niet naar Roermond is gekomen. Haar agenda zat te vol.”

Na twee uur feesten in de stad lopen de scouts terug naar hun kamp, aan de uiterwaarden van de Maas. Hilde Verhoeven, bekomen van haar verbazing, kijkt vooral uit naar het bootje varen. En één ding weet ze zeker: „Ik blijf mijn hele leven bij de scouting.”

Ook scouts durven te praten over seks

Dit jaar hangen er in de toiletgebouwen op het kamp geen condoomautomaten. Enkele jaren geleden was dat nog wel zo. „Uit educatief oogpunt”, zegt kamplieider Jan Buis. Nu kunnen kinderen die behoefte hebben aan voorbehoedsmiddelen terecht bij de verzorgposten op het terrein. „Het blijft een stel pubers bij elkaar.”

Seksualiteit is volgens Buis tegenwoordig een bespreekbaar onderwerp binnen de scouting. „Daardoor herkennen we misbruik nu ook sneller dan voorheen.”

In het verleden is het voorgekomen dat scoutingleiders zijn veroordeeld voor ontucht met kinderen.

„Bij omgang met jeugd blijft pedofilie een risicofactor. Het is verschrikkelijk als dat gebeurt. We doen er al het mogelijke aan om dat te voorkomen. Zo hebben we in voorbereiding op dit kamp er ook over gesproken met de medewerkers. Maar ik weet zeker dat het bij de scouting niet vaker voorkomt dan bij andere jeugdverenigingen”, zegt Buis. „Deze tien dagen worden vooral heel gezellig.”